

گزارش ویژه از راهپیمایی "دادخواهی از قتل شکیلا" در کابل

داستان قتل شکیلا، داستان تکان دهنده ای است. داستان قتل این خانم جوان، ندای مظلومیت تمام زن های تحت ستم در سرزمین خشونت بار مثل افغانستان است.

سه شنبه 31 جولای، 2012 بوسیله [مهدی زرتشت](#)

این گزارش در کابل برس نیز منتشر شده است .

صدها تن از دانشجویان، فرهنگیان، مدافعان حقوق زنان، فعالان جامعه ی مدنی، نویسندگان و شهروندان کابل، با حضور رسانه های داخلی و خارجی، برای "دادخواهی از قتل شکیلا" در شهر کابل تظاهرات کردند .

این تظاهرات، صبح امروز (سه شنبه) از دروازه جنوبی دانشگاه کابل شروع شده و تا جلو دفتر مرکزی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و از آنجا تا دروازه مجلس نمایندگان، ادامه یافت .

تظاهر کنندگان، با شعارهای "سکوت سزای شکیلا نیست"، "رئیس جمهور! از خون شکیلا چشمپوشی نکن"، "Violence Against Women"، "مدعیان دفاع از حقوق مردم کجا بند؟" اعتراض شان را بر سکوت ماندن دولت و نهادهای عدلی- قضایی، نهاد حقوق بشر و سایر نهادهای مدافع حقوق زنان در برابر قتل مظلومانه ی شکیلا، ابراز داشتند .

تظاهر کنندگان از زن و مرد مربوط به اقشار و اقوام مختلف کشور امروز در این تظاهرات ضمن محکوم کردن قتل جنایت کارانه شکیلا توسط سید واحدی بهشتی عضو شورای ولایتی ولایت بامیان، از حکومت و نهادهای عدلی و قضایی و همین طور از کمیسیون مستقل حقوق بشر و سایر نهادهای جامعه ی مدنی خواهان پی گیری فوری قضیه قتل شکیلا شدند .

تظاهر کنندگان با شعار شان، شکیلا را نماد قربانی از قشر زن در افغانستان خواندند و هشدار دادند که اگر به پرونده قتل مظلومانه ی شکیلا رسیدگی نشود، سرنوشت سایر زنان کشور نیز همانند سرنوشت شکیلا خواهد بود.

همچنان، تظاهر کنندگان با شعار "سید یحیی استعفا استعفا" خواهان استعفای سید یحیی احمدیار رئیس دادگاه مرافعه ولایت بامیان شدند.

سید یحیی احمدیار رئیس دادگاه مرافعه ولایت بامیان کسی است که پرونده ی قتل شکیلا را بررسی نکرده و سعی در خاموش کردن آن دارد .

تظاهر کنندگان، ضمن اعتراض علیه این همه بی عدالتی و بی مسئولیتی و سهل انگاری های دولت و نهادهای عدلی و قضایی کشور در برابر خشونت ها علیه زنان، زنان کشور را بر بیداری از حقوق شان فرا خواندند.

در همین حال، شماری از تظاهر کنندگان با انتقاد از نهادهای مدافع حقوق زنان و جامعه ی مدنی تا دولت و نهاد عدلی و قضایی رسانه ها را نیز محکوم کردند. به گفته این تظاهر کنندگان، رسانه ها و نهادهای موافع حقوق زنان در برابر خشونت های اعمال شده علیه زنان «برخورد دوگانه» می نمایند.

به گفته این عده، در پی قتل نجیبه، رسانه ها و نهادهای مدافع حقوق زنان، برای چندین روز مکرر دست به تظاهرات زدند و خواهان پی گیری عاملان قضیه قتل شدند؛ اما همین نهادها در برابر قتل مظلومانه ی شکیلا که چندین ماه قبل رخ داده بود، بی توجهی کرده و صدای شان را خاموش نگهداشته اند.

شکیلا دختر 16 ساله چندین ماه پیش در خانه سید واحدی بهشتی عضو شورای ولایتی بامیان ابتدا مورد تجاوز جنسی قرار گرفت و بعداً به قتل رسید. اما صاحب خانه (سید واحد بهشتی) ادعا کرد که شکیلا دست به خود کشی زده و زمانی که او داشته با کلاشکوف خود کشی می کرده، وی در حال نماز بوده و از فاصله هفت متری نتوانسته است صدای فیر کلاشکوف را بشنود. ولی پس از بررسی های اولیه، طب عدلی نشان داد که شکیلا خود کشی نکرده بلکه ابتدا مورد تجاوز جنسی قرار گرفته و بعداً با فیر یک گلوله کلاشکوف از عقب، به قتل رسیده است.

پس از این حادثه، دادگاه مرافعه ولایت بامیان با تشکیل جلسه بررسی پرونده قتل شکیلا، موضوع را به حاشیه راند و تا امروز این پرونده را خاموش نگهداشته است.

داستان قتل شکیلا، داستان تکان دهنده ای است. داستان قتل این خانم جوان، ندای مظلومیت تمام زن های تحت ستم در سرزمین خشونت بار مثل افغانستان است.

پس از قتل شکیلا و خاموشی دادگاه محلی بامیان و همین طور نهادهای عدلی و قضایی و در رأس آن، دولت و نهادهای مدافع حقوق زنان، واکنش تند و انتقاد امیزی را برانگیخت. بسیاری از نویسندگان، فرهنگیان و رسانه ها در برابر این سکوت و خاموشی اعتراض کرده با نوشتن مقاله و مطالب زیاد در سایت های مختلف انترنیتی خواهان رسیدگی سریع به پرونده قتل شکیلا شدند.

در راستای همین اعتراض ها، شهروندان ولایت بامیان نیز هفته گذشته یک تظاهرات گسترده اما مسالمت آمیزی را در مرکز ولایت بامیان راه اندازی کردند. آنها ضمن محکوم کردن دادگاه محلی بامیان، خواهان رسیدگی به پرونده قتل شکیلا شدند.

تظاهر کنندگان امروز در کابل نیز ضمن انتقاد از نهادهای عدلی و قضایی و دولت و سکوت نهادهای مدافع حقوق زنان و همین طور برخورد دو گانه آنها و شماری از رسانه ها در برابر پرونده قتل شکيلا، راه پيمایی شان را با قرائت یک قطعه نامه شش ماده ای، به پایان رساندند .

اینک متن کامل این قطعه نامه اینجا آورده شده است:

قطع نامه ی راهپیمایی دادخواهی از قتل شکिला

روند عمومی بررسی‌های حقوق بشری در کشور نشان می‌دهد که گراف خشونت علیه زنان، به ویژه از نوع قتل، به طور بی سابقه‌ای افزایش یافته است که بعضی از آنها چنان فجیع، ظالمانه و دور از خوی و خصلت انسانی صورت گرفته اند که تمامی شنوندگان را دچار شوک کرده است. متأسفانه، آنچه در اغلب این جنایات روشن و آشکار است، موجودیت دست‌های زورمندان به عنوان عاملان اصلی بخشی از این جنایات و نیز موانع تحقق عدالت می‌باشد. این روند نا بسامان حوادث، همه را دچار بهت و حیرت کرده و نسبت به امنیت، و به ویژه در رابطه با زنان، همچنین حاکمیت قوانین نافذهی کشور، ناامیدی شدیدی را بر جامعه مستولی ساخته است که باعث می‌گردد تا بسیاری ها به سوی گروه های مسلح مخالف دولت و محاکم سنتی رو آورند. این رویدادهای خشونت بار، از بریده شدن گوش و بینی عایشه گرفته تا کشتار بی رحمانه‌ی نجیبه و شکنجه‌ی سحرگل در نزدیکی مراکز ولایات پروان و بغلان، قتل‌های متعدد که زیر نام «قتل ناموسی» صورت می‌گیرند، روی هم رفته تمامی کسانی را که به «کرامت انسانی» و «حقوق بشر» متعهد می‌باشند را به تأمل جدی توأم با نگرانی نسبت به آینده واداشته است.

در ادامه ی روند خشونت علیه زنان ، بخش بزرگی از جامعه ی مدنی آگاهی دارد که به تاریخ هفتم دلو سال گذشته (1390) دختر 16 ساله‌ای به نام شکילה، در خانه ی آقای وحدی بهشتی، عضو شورای ولایتی بامیان، به قتل رسید. روند تحقیقات و پی‌گیری این دوسیه‌ی قتل، بنا به ادعای کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و دیگر نهادهای جامعه‌ی مدنی، غیر شفاف و با تناقضات جدی همراه بوده که دو جلسه‌ی بی نتیجه‌ی محکمه شهری بامیان، بر نادرستی پروسه‌ی تحقیقات صحه گذاشته و نهایتاً به ارجاع پرونده به دادستانی جهت تحقیق مجدد، تکمیل و رفع نواقص دوسیه انجامیده است. به همین خاطر، و برای قرار گرفتن امور عدلی- قضایی کشور روی چرخه‌ی عدالت، ما مظاهره کنندگان امروز خواستار تحقق موارد زیر می‌باشیم.

1. اصلاح اساسی و ریشه‌ای سیستم عدلی و قضایی کشور و به ویژه، ولایات و مصنون کردن آنها از فشار و اعمال نفوذ قدرتمندان، باید در اولویت کاری دادستانی کل و قوه‌ی قضایی کشور قرار گیرد .
2. پی‌گیری جدی موارد نقض «قانون»، «عدالت» و حقوق حق‌های انسان در تمامی پرونده‌های زنان قربانی خشونت و به ویژه، پرونده‌ی مشکوک قتل شکילה در بامیان، اعم از اعمال نفوذ و تهدید از سوی عاملان قتل، تا امکان رد و بدل شدن «رشوت» و «حق السکوت» یا استفاده‌ی سوء و ناشایست از مقام، باید با جدیت صورت گیرد تا در آینده تمامی قربانیان و بازماندگان چنین جنایاتی، به سیستم عدلی- قضایی کشور اعتماد نمایند و با تکیه بر آن بتوانند تمامی بی‌عدالتی‌ها و ستم‌ها را گزارش داده و مورد پی‌گیری قرار دهند .
3. ما از نهادهای مسوول دولت خواستار سرعت بخشیدن و شفافیت مراحل تحقیق و محکمه‌ی دوسیه‌ی قتل شکילה، و نیز تضمین امنیت جانی شاکیان پرونده و وکلای مدافع که بخواهند به دفاع از حقوق قربانی حادثه و بازماندگان آن مباردت ورزند، می‌باشیم .

4. جهت ارزیابی دقیق حادثه‌ی قتل شکیلا، هیأت با صلاحیتی مرکب از دادستانی کل، کمیسیون حقوق بشر و وکلای بی‌طرف پارلمان، کشور جهت پی‌گیری جدی و شفاف این قضیه تعیین گردیده و به بامیان فرستاده شوند .
5. دادستانی کل کشور، مستقیماً مسئول اغماض و عدم نظارت بر روند کاری غیر شفاف دادستانی استیناف ولایت بامیان بوده، و در این رابطه در برابر نگرانی‌های جامعه‌ی مدنی، حقوق بشر، حقوق زنان و شهروندان کشور، پاسخ‌گو باشد .
6. نهادها، فرهنگیان و دانشجویان برگزارکننده‌ی این راهپیمایی، کمیسیونی را جهت پی‌گیری مراحل تحقیق و محاکمه، همچنین کمک به روند شفاف سازی پرونده‌ی قتل شکیلا تشکیل داده اند که از این پس با جدیت وارد عمل خواهند شد .

دهم اسد 1391 مطابق با 31 جولای 2012
کابل، افغانستان

عکس و گزارش از مهدی زرتشت